

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Hany Burešové a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobců a) **P.H.**, bytem xx, b) **J.H.**, bytem xx, c) **P.S.**, bytem xx, d) **L.S.**, bytem xx, e) **JUDr. I.Z.**, **MBA**, bytem xx, žalobci a) až d) zastoupeni žalobcem, e) proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, za účasti: 1) **I.I. a.s.**, IČ xx, se sídlem xx, 2) Statutární město Liberec, náměstí Dr. E. Beneše 1, 460 59 Liberec 1, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 10. 2009, čj. OÚPSŘ 243/2009-rozh.,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 8. 10. 2009, čj. OÚPSŘ 243/2009-rozh., s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rozhodnutím Magistrátu města Liberec, Stavebního úřadu v Liberci (dále jen „stavební úřad“) ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. SUSR/7130/163868/08-Ši, CJ MML 089398/09, byla k žádosti stavebníka **D.I.a.s.**, xx ze dne 24. 9. 2008, povolena stavba „V.D.-M.“.

K odvolání žalobců žalovaný shora označeným rozhodnutím citované prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu změnil, když do výrokové části rozhodnutí do bodu II. doplnil pod číslem 106. podmínku tohoto znění: Pro účely přístupu na staveniště a realizaci stavebních objektů, které jsou předmětem tohoto stavebního povolení, bude po dobu výstavby jednotlivých objektů používána nová přístupová komunikace napojená na ulici Vítězná. V ostatních částech napadené rozhodnutí potvrdil.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný k rozsahu námitek účastníků ve stavebním řízení s odkazem na § 114 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a

stavebním řádu (stavební zákon) konstatoval, že účastníci nemohou vznášet jakékoliv námitky proti stavbě, ale pouze námitky proti projektové dokumentaci, proti způsobu provádění a užívání stavby nebo proti požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jejich vlastnické právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Jen takové námitky jsou kvalifikovanými námitkami, o kterých lze v daném řízení rozhodovat.

V případě námitek žalobců k předmětné stavbě z hlediska zájmů státní památkové péče se jedná o námitky, které zjevně překračují rámec námitek účastníka stavebního řízení. Proto k nim žalovaný uvedl tolik, že z hlediska zájmů státní památkové péče vydal k projektové dokumentaci ke stavebnímu řízení závazné stanovisko ze dne 8. 8. 2008, zn. MML/ZPOP/Ne137659/08-125268, založené ve spise, příslušný dotčený orgán státní památkové péče a to Magistrát města Liberec, odbor životního prostředí, oddělení ochrany přírody a památek. Podle tohoto stanoviska je předmětná stavba na částech pozemků ve stanovisku uvedených, které jsou součástí městské památkové zóny, přípustná. Své stanovisko tento správní orgán vydal na základě písemného stanoviska Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Liberci ze dne 31. 7. 2008, zn. NPÚ-353/k2938/2008, které je založeno ve spise, a postupoval tedy v souladu se zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Předmětná stavba tak byla z hledisek zájmů státní památkové péče náležitě posouzena a stavební úřad i žalovaný se s tímto posouzením ztotožnil.

Pokud se týče námitek ohledně dopadu zvýšené hustoty obyvatel v důsledku výstavby na zeleň, na technickou a dopravní infrastrukturu a na životní prostředí, jde opět o námitky, které nesplňují § 114 odst. 1 stavebního zákona a které tedy účastník řízení ve stavebním řízení není oprávněn vznášet. Případné negativní účinky povolované stavby jsou zkoumány a posuzovány již v územním řízení, a to dotčenými orgány, které hájí partikulární zájmy podle zvláštních zákonů. Žalovaný nicméně uvedl, že ke stavebnímu řízení byla předložena kladná vyjádření, stanoviska, popř. rozhodnutí dotčených orgánů vyžadovaná příslušnými zákony na úseku veřejného zdraví, dopravy, životního prostředí, ochrany přírody a krajiny, ochrany zemědělského půdního fondu, vodního zákona, ochrany ovzduší a nakládání s odpady. Předložením těchto podkladů, které jsou založeny ve spise, a zakotvením jejich případných podmínek do podmínek stavebního povolení byla zajištěna ochrana zájmů chráněných zvláštními zákony na výše uvedených úsecích.

K námitce žalobců, aby pozemky, na nichž je předmětná stavba povolována, byly využity pro park, případně pro rodinné domy, nebo pro jiné bydlení s nízkou hustotou obyvatel, max. 1 obytné jednotky na 1000 m² pozemku, případně aby výška stavby byla nejvýše dvě patra plus přízemí žalovaný uvedl, že tato námitka je svým obsahem návrhem odvolatelů na zcela jiný způsob zástavby a využití pozemků, než jaký je předmětem žádosti stavebníka. K podání takového návrhu však nebyli žalobci aktivně legitimováni, neboť nedisponují příslušnými právy k pozemkům, na nichž je stavba povolována. Stavební řízení je řízením návrhovým a stavební úřad je návrhem žadatele vázán, může tedy rozhodovat o návrhu v té podobě, jak byl formulován v žádosti stavebníka a nemůže jej o své vůli ani na návrh ostatních účastníků řízení jakkoliv měnit.

K požadavku žalobců na dokončení a zprovoznění dvou navrhovaných vjezdů před zahájením prací na stavbě a úplné uzavření vjezdu z Masarykovy ulice kolem domu čp. 459 (*budova ke dni vydání rozhodnutí žalovaného ve vlastnictví žalobců – pozn. soudu*) žalovaný konstatoval, že tato námitka svým charakterem směřuje k provádění stavby, a proto se jí odvolací orgán v odvolacím řízení zabýval s následujícím výsledkem:

Ze zásad organizace výstavby, které jsou součástí projektové dokumentace pro stavební povolení, bylo zjištěno, že vjezd na stavbu z Masarykovy ulice má být používán pouze po dobu první fáze výstavby. K této problematice obdržel žalovaný dne 14. 9. 2009 od zástupce stavebníka vyjádření k příjezdům na staveniště, v němž se uvádí, že vjezd z Masarykovy ulice byl dočasně v období od 13. 9. 2008 do 31. 7. 2009 používán v omezeném režimu jako staveništní vjezd pro výstavbu nové přístupové komunikace z ulice Vítězná dle pravomocného stavebního povolení vydaného stavebním úřadem pod čj. SUUR/7120/082392/08-Ře-SP, tedy pouze po dobu již proběhlé první fáze výstavby (stavba nové komunikace, přeložky sítí, demolice). V době rozhodování žalovaného byla tato nová komunikace před dokončením a bylo možné ji okamžitě začít používat pro účely přístupu na staveniště a realizaci stavebních objektů, které jsou předmětem stavebního povolení ze dne 19. 5. 2009, sp. zn. SUSR/7130/163868/08-Ši. Závěrem svého vyjádření stavebník uvádí, že po nabytí právní moci stavebního povolení na výstavbu areálu „V.D.-M.“ bude po dobu výstavby jednotlivých objektů, tzn. po dobu druhé a třetí fáze výstavby používat výhradně novou přístupovou komunikaci napojenou na ulici Vítězná. Na základě tohoto vyjádření mohl žalovaný změnit výrok stavebního povolení tak, že do části II. výroku rozhodnutí – podmínek pro provedení stavby doplnil další podmínku pod číslem 106, a tím vyhověl požadavku odvolatelů, aby pro provádění stavby nebyl používán vjezd kolem domu odvolatelů. Toto doplnění výroku rozhodnutí o další podmínku pro provádění stavby mohl odvolací orgán v odvolacím řízení provést, neboť tím nijak nezasáhl do práv ostatních účastníků řízení, přičemž toto řešení je obsaženo i v projektové dokumentaci ke stavebnímu povolení předložené v prvoinstančním řízení a stavebník jej ve svém vyjádření ze dne 17. 9. 2009 akceptoval. Pokud se týče dalšího využití komunikace u domu čp. 459, tj. po dokončení předmětné stavby, pak tato bude dle projektové dokumentace součástí pěší parkové cesty, která bude v této části pouze upravena jako sjízdný chodník. Omezení vjezdu z M. ulice bude řešeno osazením dopravní značky umožňující vjezd pouze pro obyvatele domu čp. 459. Požadavek žalobců na omezení pěších provozů a úplné uzavření průchodu kolem domu čp. 459 po pozemku i cestě je čistě v kompetenci vlastníka pozemku, tj. Statutárního města Liberec, na nějž se musí žalobci s případným požadavkem obrátit.

II.

Proti citovanému rozhodnutí podali žalobci ke zdejšímu soudu žalobu, jíž společně poukazovali na nesprávnost a nezákonnost nejen nyní posuzovaného rozhodnutí, ale i rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2009, čj. OÚPSŘ 259/2009-rozh., týkajícího se územního rozhodnutí o umístění stavby „V.D.-M“.

Žalobci jsou toho názoru, že jim bylo nezákonně upřeno právo účastnit se územního řízení před vydáním rozhodnutí o umístění stavby šesti sedmipodlažních budov na sousedním pozemku. Navrhované obří sídliště na sousedním pozemku má dramatický dopad na výkon vlastnických práv k nemovitostem v jejich vlastnictví, mezi jiným ohrožením bezpečnosti východu z jejich domu průjezdem stovek aut, neboť vstup z domu je přímo do vozovky bez chodníku, stínění jejich domu a pozemku obrovskými stavbami, které svým

funkcionalistickým, modernistickým pojetím hrubě zasahují do historické zástavby na Masarykově třídě v Liberci, destrukci zeleně na sousedním městském pozemku, kde mají být mamutí budovy postaveny, výfukové plyny, hluk od dopravy a podobně. Hodnota nemovitostí žalobců by byla těmito nevhodnými stavbami snížena, stejně jako hodnoty domů na Masarykově třídě vůbec, když prestižní vilová čtvrť by navrhovanými stavbami dostala ráz panelákového sídliště. Secesní vila žalobců bohatě zdobená sochami a ozdobenými prvky, stejně tak jako ostatní klasicistické, historické budovy kolem (např. budova lázní a Severočeského muzea na Masarykově třídě), to vše se z hlediska plánování urbanistiky a vývoje města vůbec nehodí vedle navrhovaného patrového sídliště, které patří někam na okraj města, nikoliv do srdce památkově chráněného historického centra města Liberce. Žalobci navrhuji, aby ohledně intenzity urbanistického zásahu plánované stavby „V.D.-M“ do historického charakteru okolní zástavby byl v řízení před soudem vypracován znalecký posudek.

Žalobci zdůrazňují, že jim bylo znemožněno podat návrhy na řešení bezpečnosti osob vystupujících z jejich domu přímo do vozovky s hustou dopravou, tj. navrhnout vybudování zátarasů, zvýšením elevace pozemku, vybudováním ochranné zdi napříč vozovky, aby byl průjezd kolem jejich domu fyzicky trvale znemožněn, nejen omezen na papíře během stavby a pak ponechán svému osudu bez jakéhokoliv omezení.

Podle žalobců stavební řízení, které proběhlo bez řádného územního řízení, kde by byly projednány námitky a důkazní návrhy vlastníků sousedních nemovitostí hrubě porušuje ust. § 111 odst. 1 písm a) stavebního zákona, že stavební povolení je možné vydat jen po řádně vydaném územním rozhodnutí o umístění stavby nebo územního souhlasu.

Žalobci proto navrhuji, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2009, čj. OÚPSŘ 259/2009-rozh., i ze dne 8. 10. 2009, čj. OÚPSŘ 243/2009-rozh., vyslovil nicotnost těchto rozhodnutí a zrušil i prvostupňová rozhodnutí stavebního úřadu, jež citovaným rozhodnutí žalovaného předcházela.

III.

Ve vyjádření k žalobnímu návrhu žalovaný uvedl, že stavební úřad při vydání prvostupňového rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem. Podle žalovaného bylo zjištěno, že stavebník prokázal aktivní legitimaci k podání žádosti, splnil veškeré stavebním zákonem a dalšími právními, které tvoří právní okolí stavebního zákona, stanovené zákonné předpoklady. Dále v řízení bylo stavebním úřadem prokázáno naplnění hledisek uvedených v ust. § 111 stavebního zákona a žalovaný se s tímto posouzením plně ztotožnil. Žalovaný se rovněž ztotožnil s podmínkami stanovenými v podmínkách stavebního povolení, kterými stavební úřad zajistil řádné provedení stavby, kdy pouze provedl jejich doplnění o výše zmíněnou a citovanou podmínku č. 106, kterou vyhověl námitce žalobců, aby pro provádění stavby nebyl používán vjezd kolem domu žalobců.

V řízení byla opatřena i odborná stanoviska, ze kterých vyplývá, že povolená stavba splňuje požadavky životního prostředí, ochrany památek, hygienické, požární ochrany a bezpečnosti. Žalovaný proto ve shodě se stavebním úřadem dospěl k závěru, že stavba a její účinky nebudou mít vliv na okolí, který by překračoval meze stanovené příslušnými předpisy. Stavební úřad povolení stavby posoudil na základě kladných stanovisek dotčených orgánů

státní správy, které byly v řízení doloženy, a na základě vlastního zjištění, že povolení předmětné stavby není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu a s veřejnými zájmy obsaženými ve zvláštních právních předpisech.

Žalovaný se neztotožňuje s námitkou žalobců, že stavební řízení proběhlo bez řádného územního řízení, kdy z této jimi tvrzené skutečnosti dovozují, že při vydání stavebního povolení bylo hrubě porušeno ustanovení § 111 odst. 1 stavebního zákona. Jak již bylo výše uvedeno, stavebnímu řízení, které bylo zakončeno vydáním stavebního povolení, předcházelo řádné územní řízení zakončené územním rozhodnutím vydaným stavebním úřadem dnem 14. 2. 2008, č. j. SUUR/7120/212600/07-Ře, které nabylo právní moci dne 19. 3. 2008. Stavební úřad v rámci stavebního řízení měl toto územní rozhodnutí k dispozici, a proto mohl ve stavebním řízení ověřit, což také učinil, zda předložená projektová dokumentace byla zpracována s podmínkami územního rozhodnutí.

K námitce napadající necitlivý zásah vyvolaný umístěním předmětné stavby v daném území, které je památkově chráněno, žalovaný sděluje, že o jejím umístění bylo pravomocně rozhodnuto vydaným územním rozhodnutím.

Pokud se týká dalšího využití komunikace u domu čp. 459, tj. po dokončení předmětné stavby, pak tato bude dle ověřené projektové dokumentace součástí pěší parkové cesty, která bude v této části pouze upravena jako sjízdný chodník. Omezení vjezdu z M. ulice bude řešeno osazením dopravní značky, umožňující vjezd pouze pro obyvatele domu čp. xx. Požadavek odvolatelů na omezení pěšího provozu a úplné uzavření průchodu kolem domu čp. 459 po pozemku i cestě je čistě v kompetenci vlastníka pozemku, tj. Statutárního města Liberec, na nějž se musí odvolatelé s případným požadavkem obrátit. S ohledem na uvedené je proto nutné odmítnout námitku žalobců namítající ohrožení žalobců a dalších osob vycházejících z objektů žalobců a dále námitku o nemožnosti průjezdu žalobců k jejich objektu. Všechny uvedené skutečnosti byly žalovaným v odvolacím řízení ověřeny a podklady, ze kterých žalovaný vycházel, jsou založeny v příslušných spisech.

IV.

Krajský soud zahájil řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí byl soud vázán právním a skutkovým stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dále rozsahem žalobci uplatněných žalobních bodů, neboť pouze v jejich mezích lze napadené rozhodnutí přezkoumat (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Vzhledem k tomu, že žalobní návrh brojí současně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2009, čj. OÚPSŘ 259/2009-rozh., jímž bylo rozhodováno o odvolání žalobců proti územnímu rozhodnutí, i proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2009, čj. OÚPSŘ 243/2009-rozh., jímž bylo rozhodováno o odvolání žalobců proti stavebnímu rozhodnutí, soud usnesením ze dne 1. 12. 2009, čj. 59 Ca 94/2009, řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2009, čj. OÚPSŘ 243/2009-rozh. vyloučil k samostatnému řízení a dále jej vedl pod sp. zn. 59 Ca 95/2009. Předmětem souzené věc v tomto řízení je tak posouzení správnosti a zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2009, čj. OÚPSŘ 243/2009-rozh., jímž bylo

přezkoumáno rozhodnutí stavebního úřadu o povolení stavby – „VILADOMY DREAMS – Masarykova“.

V.

Žalobní návrh obsahuje řadu námitek, jež společně směřují do územního i stavebního řízení. Né u všech námitek je přitom snadno rozlišitelné, kterými námitkami žalobci brojí proti rozhodnutí vydaném v územním řízení a kterými proti rozhodnutí vydaném ve stavebním řízení. Předem posouzení jednotlivých žalobních bodů tak soud zdůrazňuje, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a je výhradně na žalobcích, aby v podané žalobě vymezili důvody, které činí rozhodnutí správního orgánu nezákonným, srozumitelně a jednoznačně. Zvláštní pečlivosti je nepochybně třeba tam, kde jedním podáním jsou napadána dvě odlišná rozhodnutí. Pokud jsou žalobní body formulovány vágně, nemohou si správní soudy důvody podané žaloby domýšlet, např. čerpajíce z průběhu předchozího správního řízení.

Námítka, o které je soud jednoznačně přesvědčen, že se týká řízení územního a nikoli stavebního – je jí napadáno rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2009, čj. OÚPSŘ 259/2009-rozh., nikoli jeho rozhodnutí ze dne 8. 10. 2009, čj. OÚPSŘ 243/2009-rozh, je ta, kterou je žalovanému vytýkáno, že žalobcům neumožnil účastnit se územního řízení“. Soud se proto touto námitkou v nyní souzené věci vůbec nezabýval.

Obdobně soud naložil i s námitkou, že žalobcům bylo znemožněno podat návrhy na řešení bezpečnosti osob vystupujících z jejich domu přímo do vozovky s hustou dopravou, tj. navrhnout vybudování zátarasů, zvýšením elevace pozemku, vybudováním ochranné zdi napříč vozovky, aby byl průjezd kolem jejich domu fyzicky trvale znemožněn, nejen omezen na papíře během stavby a pak ponechán svému osudu bez jakéhokoliv omezení. I tato námitka je samotnými žalobci zjevně zamýšlena jako námitka proti rozhodnutí vydaném v územním rozhodnutí, ve kterém žalobcům nebyl přiznán statut účastníka řízení. Ve stavebním řízení, jehož výsledkem je shora označené rozhodnutí žalovaného, bylo se žalobci jako s účastníky řízení nakládáno a jejich námitky procesně reflektovány..

Žaloba dále obsahuje řadu námitek, u kterých jejich adresování proti rozhodnutí vydaném v územním řízení či stavebním řízení není jednoznačné. Jedná se především o námitky poukazující na to, že stavba „V.D.-M“ má dramatický dopad na výkon vlastnických práv žalobců k jejich nemovitostem, bude ohrožena bezpečnost východu z jejich domu průjezdem stovek aut, neboť vstup z domu je přímo do vozovky bez chodníku, dojde ke stínění jejich domu a pozemku obrovskými stavbami, které svým funkcionalistickým, modernistickým pojetím hrubě zasahují do historické zástavby na Masarykově třídě v Liberci, k destrukci zeleně na sousedním městském pozemku, kde mají být mamutí budovy postaveny, ke zvýšení exhalací výfukových plynů, k nárůstu hluk od dopravy; hodnota nemovitostí žalobců by byla těmito nevhodnými stavbami snížena. Aby nedošlo k nežádoucímu zkrácení procesních práv žalobců, soud s těmito žalobními body naložil jako s námitkami směřujícími do nyní posuzovaného rozhodnutí žalovaného.

Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou

provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Podle odst. 2 téhož ustanovení k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.

Dané omezení okruhu námitek, které účastník může ve stavebním řízení uplatnit, vychází z účelu stavebního řízení, kterým je kontrola projektové dokumentace a stanovení podmínek pro provádění stavby. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že smysl územního řízení je odlišný od smyslu stavebního řízení. V prvním případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy [§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona]. Ve stavebním řízení se stavba do území neumísťuje, neboť je v něm již umístěna na základě územního rozhodnutí

Ve stavebním řízení tedy není možné opětovně hodnotit dopady provozu povolené stavby na změnu kvality života v dotčené lokalitě, zhoršení kvality životního prostředí (emise, stínění, estetický zásah) nebo na zvýšení nebezpečí způsobeného zvýšeným provozem na příjezdové komunikaci. Posouzení vlivu povolované stavby na prostředí, do kterého byla stavba „V.D.-M“ umístována, bylo předmětem územního řízení; v řízení stavebním se těmito skutečnostmi již nelze zabývat. Obdobný názor zastává i odborná literatura. Stavební úřad se ve stavebním řízení znovu nezabývá „*podmínkami pro umístění navrhované stavby na pozemku, její výškou, tvarem střechy či odstupem od hranic sousedních pozemků*“ (srov. D., J. M., J., S., B. a kolektiv. Nový stavební zákon v teorii a praxi a předpisy související s poznámkami. Praha: Linde, 2006. s. 215).

Lze tedy konstatovat, že výše specifikovaný okruh námitek nelze posuzovat v řízení o povolení stavby, neboť svým obsahem spadají do řízení územního. Bylo-li pro daný záměr vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, nelze již takto formulované námitky s ohledem na § 114 odst. 2 stavebního zákona v řízení o povolení stavby zohlednit. Jedná se tak o námitky nedůvodné.

Za nedůvodnou považuje soud i námitku, kterou žalobci poukazují na nesprávnost rozhodnutí o povolení stavby „V.D.-M“ z toho důvodu, že stavebnímu řízení nepředcházelo řádné územní řízení, kde by byly projednány námitky a důkazní návrhy vlastníků sousedních nemovitostí. Nedostatků územního či stavebního řízení je třeba řešit procesními nástroji (námitkami, odvoláním, správní žalobou) vycházejícími z toho kterého řízení. Je-li v řízení vydáno rozhodnutí, které se stalo pravomocným a vykonatelným, pak takovému rozhodnutí svědčí presumpce správnosti, a dokud není stanoveným postupem opraveno nebo zrušeno, je kladeno na roveň aktům bezvadným, a má i původně sledované právní účinky. Z obsahu správního spisu vztahujícího se k rozhodnutí o umístění stavby „V.D.-M“ soud zjistil, že rozhodnutí o umístění stavby nabylo právní moci dne 19. 3. 2008, přičemž do dne vydání tohoto rozhodnutí nebylo zrušeno. Postupoval-li stavební úřad v rámci stavebního řízení podle

pravomocného územního rozhodnutí, nedošlo tím samým k porušení § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona.

Žalobci dále poukazují na nicotnost rozhodnutí o povolení stavby „V.D.-M“, aniž by však specifikovali, co tuto nicotnost napadeného rozhodnutí způsobuje. K této námitce proto soud v obecné rovině uvádí, že nicotnost (neexistenci) správního aktu způsobují jen takové vady řízení, které mají za následek, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Může se jednat o vady spočívající například v rozhodování absolutně nekompetentním orgánem, rozhodování podle právního předpisu, který byl přede dnem rozhodnutí bez náhrady zrušen, či absolutní nedostatek zákonem předepsané formy. Soud, který hodnotil napadené rozhodnutí z hlediska jeho případných vad způsobujících jeho nicotnost postupem ex offio podle 76 odst. 2 s. ř. s., po provedeném přezkumu dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není stíženou žádnou takovou vadou, která by způsobovala jeho nicotnost.

VI.

V návaznosti na výše uvedené soud konstatuje, že neshledal žalobu podanou proti shora nadepsanému rozhodnutí žalovaného důvodnou, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 4 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť neúspěšným žalobcům náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením před zdejším soudem žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 19. října 2012

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Zita Frydrychová